

vil sige, at, naar de Herrer, der holde saa stærkt paa den nationale Scene, ikke gjorde det, saa kunde jeg finde mig opfordret til at udtale mig omtrent i samme Retning som de Herrer med Hensyn til Fortrinligheden af, hvad der bliver budt os; men jeg maa bede Dem Alle vel at bemærke, at der er en stor Forskjel tilstede, idet Kjøbenhavnerne simpelt hen kunne gaae hen og betale deres Billet, da de bøe Dør om Dør med Anstalten, medens den langt overveieende Deel af Folket ikke har denne lette Afgang til at kunne benytte det. Derfor finder jeg, at det er saa billigt, hvad der ogsaa finder Sted i andre Lande, at Kommunen hder sin Deel til en saadan Anstalt. — Hvad Theaterbygningen angaaer, som den nu er, da mener jeg, at den staaer som et Skræmmebillede og bør staae saa længe som muligt som et Mindesmærke fra en Tid her i Landet, som vi ikke skulle see tilbage paa med Glæde. Dette Theatervæsen og Skuespilvæsen har paa det Nøieste hængt sammen med den Udvikling, vi have gjenne-gaaet, og som netop med Nødvendighed maa drive os til, naar det gaaer tilbage for os, at see, hvor vi kunne spare. Dette er Noget, som enhver fornuftig Mand gjør, naar det gaaer tilbage for ham, han tænker sig da om, hvor der er et Punkt, hvor han kan spare, og det forekommer ham da altid, at paa det Punkt, hvor han giver Noget ud til sin Fornøielse, bør han spare. Saaledes mener jeg, at jeg her ikke kan stille mig anderledes, end jeg har gjort. Naar jeg paa staaer, at der i denne Sag er et Tryk, der tvinger os til at tale, og naar jeg anseer det for at være en Pligt at gjøre det, da er det, fordi Ingen kan miskjende — hvad der ogsaa er blevet udtalt af det ærede Medlem, der sidst satte sig, — hvorledes der paa Repræsentationen, naar den vil tage en saadan Tilden Sag under sin nærmere Behandling, hviler et andet Slags Tryk, som jeg ikke nærmere skal udtale, men, naar vi imorgen skulle gjøre os bekendt med den Gjenlyd, som disse Forhandlinger faae i Landet, ville vi erfare, hvorledes dette Tryk seer ud.

Winther: Det ærede Medlem for Kjøbenhavn 2den Valgfreds (Vrix) sagde mig adskillige Complimenter eller Ubehageligheder, hvad man nu vil kalde det. Han talte for det Første om min Uvidenhed, men, naar det ærede Medlem faaer Leilighed til at see, om han har tillagt mig denne Uvidenhed med Rette eller ikke, nemlig ved at see, hvad det er, jeg har sagt, hvilket han naturligtviis ikke har hørt, vil han erfare, at han har gjort mig fuldstændig Uret. Jeg har nemlig her kun villet vise det Urimelige i at udsætte en Præmie for at tilveiebringe en Plan til Opførelsen af en Theaterbygning, idet jeg sagde, at man ikke kunde tænke sig, at Noget kunde foreslaae dette, uden at der isorveien var tilstede en fuldstændig Bestemmelse om, at en Ombygning skulde finde Sted. Jeg mener derfor, at denne Bestyldning kunde have været sparet; naar det ærede Medlem havde hørt, hvad jeg sagde, vilde han ikke være kommen med den. Jeg kan ikke gjøre Fordring paa, at han skal høre, hvad jeg siger, men jeg kan gjøre Fordring paa, at han ikke kommer med slige Bestyldninger, naar han kunde have hørt det. Det ærede Medlem tillagde mig dernæst ogsaa, at jeg ikke havde viist en sømmelig Høflighed imod den høitærede Minister; dette maa jeg paa det Bestemteste protestere imod. Jeg har aldrig med et Ord antydet, at jeg ikke havde fuldstændig Tillid til den høitærede Ministers Hensigt og Willie; jeg har kun talt om, at det har viist sig, at han har gjort flere forgjæves Forsøg, og at det her maastee kunde gaae paa samme Maade, hvorfor jeg først ønskede at see Commissionen, før end jeg lod mig ombestemme. Endelig skal jeg endnu gjøre en Bemærkning om, at det ærede Medlem har fremstillet det, som om dette Forslag var kommet frem blot for at spare de 10,000 Rd. Jeg har ikke været med at fremstille dette Forslag, blot for at spare de 10,000 Rd., men jeg har været med dertil for at søge at fremtvinge et Grundlag til en fornuftig og endelig Afgjørelse af dette længe svævende Spørgsmaal, hvis Afgjørelse det